

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija . . . Lir 8.000

Letna inozemstvo . . . » 13.000

Letna inozemstvo, USA dol. . . 15

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXX. - Štev. 5 (1488)

Gorica - četrtek, 2. februarja 1978 - Trst

Posamezna številka Lir 200

Škofov vikar ali generalni vikar?

Vprašanje, ki je za marsikoga nejasno, ali ki je že marsikoga spodbudilo k pisanju, a tega ni storil, ker je odlašal z upanjem na boljše čase, ali ker se je bal nevspešnih presenečenj, terja od vseh nas, primorskih vernikov jasen odgovor.

KAJ PREDLAGA 2. VATIKANSKI KONCIL

Drugi vatikanski koncil je Cerkev odprl velike možnosti evangelizacije in pokazal pot, ki lahko privede vse vernike k večji odgovornosti v Cerkev. Krajevne Cerce so dobile posebno spodbudo, da uresničijo v sebi krščansko načelo o spoštovanju jezikovnih, kulturnih in narodnih vrednot, ki jih ohranjajo manjše narodne skupnosti v okviru škofije.

Zato predlaga 2. vatikanski koncil, naj škofje po svoji preudarnosti, posvetovanju in razumnosti imenujejo v svojih škofijah škofove vikarje ali generalne vikarje s škofovskim posvečenjem za boljše službo vernikom v posameznih škofijah.

Razlika med službo generalnega vikarja in škofovega vikarja je velika. Prva je določena po cerkvenem zakoniku in 2. vatikanski cerkveni zbor pravi: V škofijski kuriji ima prvo mesto služba generalnega vikarja. Služba škofovega vikarja je pa popolnoma odvisna od škofa, ki določi tudi obseg in trajanje te službe.

Drugi vatikanski koncil svetuje, naj bi generalni vikar imel tudi škofovsko posvečenje, ker bi se tako lahko udeleževal tudi krajevnih škofovskih konferenc in tako na poseben in izreden način pomagal pri vodstvu škofije, zlasti v krajih, kjer živijo pripadniki različnih jezikov, kultur in obredov.

KAJ PA PRI NAS?

O umestnosti in potrebi škofovega vikarja ali generalnega vikarja tako v Trstu kot v Gorici se je že večkrat razpravljalo ne samo v zadnjem času, temveč tudi pred leti, ko je tržaški škof Santin podal odpoved.

Tedaj je skupina slovenskih duhovnikov bila na obisku pri beneškem patriarhu Lucianju in v Rimu, kjer je pojasnila pereča vprašanja slovenskih vernikov na Tržaškem, Goriškem in v videmski pokrajini. Pri odgovornih oblasteh so začutili veliko zavzetost za naša vprašanja. Patriarh Luciani je celo dejal, da bi sam podprl enotno skupno akcijo duhovnikov in vernikov vseh treh škofij, če bi hoteli imeti svojega škofa, ki bi s posebno personalno jurisdikcijo (kot jo tudi predvideva 2. vat. cerkv. zbor) združeval vse slovenske vernike v vseh treh škofijah.

Delegacija duhovnikov je nato polizvedovala po mnenju v vseh treh škofijah. Toda na žalost, med nami se je ponovno pokazala neevidentnost in neevidentnost tudi v važnih zadevah. V Trstu je bilo več zavzetosti, manj v Gorici, v Benečiji in Kanalski dolini skoraj nič.

Vse to dokazuje, da potrebujemo neko notranjo silo, ki bi nas povezovala, zlasti v sedanjem času, ko vse organizacije in združenja stremijo k enotni povezavi. Star je pregovor, ki pravi: V slogi je moč!

POTREBNA NAM JE ENOTNOST

Mislím, da ne sme biti nepremostljivo vprašanje o osebi bodisi škofovega vikarja v Trstu bodisi generalnega vikarja v Gorici kot tudi ne, če bi prišlo do tega, da bi imeli svojega škofa s posebno jurisdikcijo za vse slovenske vernike v zamejstvu. Skupno bi morali sodelovati s pravo krščansko ljubeznijo, potrpežljivostjo in prenašanjem drug drugega, če kdaj nam ni kaj všeč. Trdno sem prepričan, da so taki duhovniki, ki bi lahko vodili enotnost in edinstvo med krajevnimi občestvi, tudi med nami na Tržaškem, Goriškem, v Rimu in drugod po Evropi.

K pisanju so me spodbudili članki v »Katoliškem glasu« 8. decembra lani in 12. januarja letos ter v »Voce Isontina«, kjer žaljivo in krivično ocenjujejo delo pokojnega škofijskega kanclerja dr. Rudija Klinca ter zlasti nerazumljiva odsotnost škofov iz treh zamejskih škofij in slo-

vesni proglasitvi obnovljene koprské škofije.

Vsi ti in podobni dogodki dokazujejo, da moramo Slovenci enotno nastopati za priznanje vseh pravic, ki nam pripadajo po božjem in človeškem pravu na vseh področjih našega življenja v kulturi, šolstvu, prosvetnem delovanju, politiki, gospodarstvu, družbenem življenju in tudi v Cerkev.

JOZE MARKUZA

Ob umestitvi posebne komisije

Na svojem zasedanju dne 19. januarja je deželno tajništvo Slovenske skupnosti globlje obravnavalo tudi izjavo, ki jo je dal predsednik prof. Cassandro ob umestitvi komisije za rešitev odprtih vprašanj narodne skupnosti v Italiji, ki je bila 16. januarja v Rimu. Umestitve se je udeležilo vseh petero slovenskih članov, med njimi tudi predstavnik SSK prof. Albin Sirk iz Gorice.

Predsednik prof. Cassandro je med drugim dejal, »da ni nujno, da je ta komisija nastala zaradi Osimskega sporazuma« ter da obstajajo med slovensko in nemško manjšino v Italiji »globoke razlike zgodovinske, demografske in tudi ustavne narave«.

Deželno tajništvo SSK ugotavlja, da so te izjave kaj čudne in predstavljajo tudi določeno nevarnost, oziroma zapreko v pravični ureditvi vprašanj, ki zadevajo slovensko narodno skupnost. Poskus, da se rešitev slovenskih vprašanj loči od Osimskih sporazumov, je jasna namera ločiti kakršni koli vpliv podpisnice Osimskih sporazumov Jugoslavije na izdelavo in odobritev globalnega zakonskega osnutka za Slovence v Italiji. Slovenci se s takimi poskusi ne strinjamo, saj mora Jugoslavija kot podpisnica omenjenih sporazumov jamčiti tudi za njih pravično izvedbo in to prav na podlagi člena 8 Osimskega sporazuma.

Trditve predsednika Cassandra, da je problem južnotirolske manjšine drugačne narave od problematike slovenske narodne skupnosti v Italiji drži le deloma, in sicer kar zadeva demografski značaj. Toda narodne manjšine morajo biti pravično zaščitene v svojih pravicah ne glede na število prebivalstva. To načelo so v zadnjem času osvojile pravzaprav vse evropske demokratične države.

Nesprejemljiva je nadalje trditev predsednika Cassandra, po kateri naj bi nemška manjšina bila drugačna od slovenske tudi po ustavi. Ustava ne našteva nikjer narodnostnih skupnosti in manjšin, ampak postavlja le temeljno pravilo, da imajo vsi državljani, brez razlikovanja v njih jeziku, veri, političnem prepričanju itd. enako družbeno vrednost (čl. 3), da republika nadalje štiti s posebnimi normami jezikovne manjšine (čl. 6) ter končno, da imajo vsi državljani pravico izražati svoje misli s sredstvi, ki so jim na razpolago (čl. 21).

V vseh svojih 139 členih ustava nikjer ne omenja in ne našteva posameznih narodnih skupnosti, seveda tudi nemške ne, zato so omenjene trditve prof. Cassandra ne samo netočne, ampak tudi zgodovinsko skrivljene.

Deželno tajništvo Slovenske skupnosti priinja, da so vse narodne manjšine pred ustavo enake in da morajo zato biti vse deležne enake pozornosti in enake zakonske zaščite, ne glede na število pripadnikov in ne glede na zgodovinsko preteklost. Če bi se pa že hoteli ozirati na zgodovinsko preteklost posameznih manjšin v Italiji, potem gre vsekakor v ospredje priznanje slovenski narodni skupnosti v Italiji, ki se je med prvimi v Evropi dvignila proti fašizmu in nacizmu ter tako pripomogla k njenemu zlomu.

Deželno tajništvo Slovenske skupnosti izraža ob koncu prepričanje, da bodo slovenski predstavniki, ki so v rimski po-

Nezaupanje ostaja

Stalni svet Italijanske škofovske konference (CEI) se je od 25. do 27. januarja sestel v Rimu na svojem zimskem zasedanju. V tem svetu je trideset najbolj vidnih osebnosti italijanskega episkopata (kardinali, nadškofje in škofje iz vseh dežel države). Ob koncu zasedanja so člani sveta izdali posebno poslanico, naslovljeno italijanskim vernikom.

sebni komisiji, take trditve znali resno in znanstveno sproti zavrniti. Zeli jim zato, da bi z enotnimi hotenji opravili težko delo, ki je pred njimi in da bi vedno imeli pred očmi samo pravice in koristi slovenskega ljudstva in zavrnili kakršno koli ozko strankarsko stališče, ki bi v teh časih bilo ne samo nevarno, ampak lahko tudi usodno za nadaljnje življenje in razvoj slovenske narodne skupnosti v deželi Furlaniji-Juljski krajini.

Neučinkovite razsodbe

NSKS (Narodni svet koroških Slovencev) je imel konec prejšnjega meseca vodstveno sejo, na kateri so obravnavali sodne postopke proti mladim koroškim Slovcem in razsodbe ustavnega sodišča na Dunaju, ki je v pritožbah spoznalo, da so se koroški orožniki zakonsko in človečansko pregrešili v svojih nastopih proti koroškim Slovcem.

Toda te razsodbe, kot znano, niso imele nobenega učinka na koroške oblasti, ki orožnikov, spoznanih da so uporabljali silo v njihovih nastopih, ne samo da niso pozvali na odgovornost, ampak so poveljuječega v takratnih njihovih akcijah v Skocijanu še povišale v stotnika.

Avstrija očitno računa, da ima svet že tako dovolj senzacij in da se ne bo oziral na njeno ravnanje. In res tokrat njeno izzivanje tudi v jugoslovanskih obcih ni našlo posebnega odmeva, tako da se pri mnogih stavlja vprašanje, če tudi Dunaj in Beograd ne pripravljata na tihem kakega »Osima«.

V bližini Velikega suženjskega jezera v severozahodni Kanadi je strmoglavil sovjetski satelit Kosmos 954, ki je bil opremljen z majhnim jedrskim reaktorjem. Sovjetski satelit so izstrelili 18. septembra lani, že v decembru pa je prišlo do motenj in je satelit ušel nadzostvu sovjetskih kontrolnih postaj. Kanadske oblasti so zelo zaskrbljene, ker je bilo v satelitu 50 kg oplemenitenega urana in bi zaradi njegove eksplozivne lahko prišlo do nevarnosti radioaktivnega izžarjevanja.

Cenzura po socialistično

Tomaz Stryzewski, poljski državlján, po poklicu cenzor, je zaprosil za politično zavetje na Svedskem. S sabo je prinesel številne dokumente, ki osvetljujejo delovanje cenzure na Poljskem. Tu je zaposlenih pri nadzorstvu nad časniki, knjigami in javnimi prireditvami okoli 480 ljudi. Navodila cenzorjem izhajajo v listu »Informacija«, ki je tajno glasilo, z oštevilčenimi izvodi. Četrletnik »Biuletyn« daje pregled nad posegi cenzure. Za vsakdanjo rabo pa imajo cenzorji še poseben priročnik.

Tako ima »Biuletyn« zabeleženih za drugo četrtletje 1974 nič manj kot 2884 posegov cenzure, od tega je bilo 282 člankov popolnoma črtanih.

Česa se na Poljskem ne sme objavljati, na primer? O trgovskih stikih med Poljsko in Južno Afriko in Rodezijo, o ter-

V njej ugotavljajo, da doživlja »Italija morda najtežje trenutke po zadnji vojni«. Omenjajo naraščajoče nasilje, uživanje mamil, razmah pornografije, potrošniški duh in dajanje prednosti poedincem in malim skupinam pred skupnim blagom. Zahtevajo, da bi na gospodarsko-finančnem področju prišli do veljave ljudje, ki so za to res pristojni in sposobni. Politična dejavnost ne bi smela biti neodvisna od moralnih načel, dejansko pa je pogojena od ideologij z določenimi zgodovinskimi in kulturnimi koreninami.

»Ne moremo«, pravijo škofje, »molčati pred ideološkimi, kulturnimi in političnimi stališči, ki so v svoji zamisli in v dejstvih v globoki opreki z osnovnimi načeli življenja in verskih vrednot. Če bi ne oznanjali Kristusovega evangelija, bi zanikali same sebe.«

IZ VSEBINE POSLANICE

Poslanica ima enajst točk. Zadržana je posvečena bližnjemu postnemu času, ki je »čas zbranosti in molitve«. Obsojene so razne ideologije, pričenši s kapitalizmom, ki je v bistvu izraz človeškega egoizma. Nato je omenjen hedonizem, težnja po neomejenem uživanju. Sledi obsodba pretiranega čiščenja človekovih zmognosti in dejavnosti, načrtnega nasilja in tistih teženj, ki povečujejo zgolj nagon, zavračajo pa vsako moralno pravilo.

Največ besed pa poslanica posveča marksistični ideologiji. »V naši deželi«, pišejo škofje, »ima marksizem veliko vplivno območje. Nimamo kaj dodati, kar smo že rekli o njem. Zaskrbljeni smo zato, ker smo prepričani, da marksizem ne nudi jamstva za prvenstvene dobrine duha in vere. K temu prepričanju nas sili kljub nasprotnemu zatrjevanju pri nas zgodovinska izkušnja: kjer koli je marksizem prišel na oblast, je te vrednote zatiral. Naše besede ne gredo proti konkretnim osebam; nje spoštujemo in so predmet naše pastoralne skrbi. Naša sodba je usmerjena zoper ideje in posledice, ki se iz njih porajajo.«

Na koncu škofje pozivajo duhovščino in zavedne katoličane, naj v občutljivih trenutkih kot so sedanji z vsem čutom odgovornosti usmerjajo javno mnenje tako, da se bodo našle najbolj primerne rešitve za napredek družbe, pri čemer naj pridejo do izraza moralna strogost, poštenost in pristojnost za delo.

OD TEDNA DO TEDNA

Ob 25. svetovnem Dnevu gobavcev je sv. oče opravil v baziliki sv. Petra v Rimu sv. mašo, kateri je prisostvovalo nad deset tisoč oseb. Zlasti številni so bili člani italijanskega združenja »Prijatelji gobavcev«. V govoru je sv. oče dejal, da je kljub velikemu napredku znanosti na svetu še vedno 15 milijonov gobavcev, zlasti v Aziji, Afriki in Srednji Ameriki. »Le kako moremo mirno živeti sredi naših mest, — je vzkliknil, — kjer nam družba nudi več od potrebnega, nas sili v uživanje in razmetavanje dobrin, ko obstajajo istočasno osebe z razjednimi telesi, ki nimajo dovolj bolniške oskrbe in primernih zdravil?« Sv. oče je nato pozval ljudi, ki imajo oblast, ki vodijo politiko in gospodarstvo ter se udeležujejo v kulturi, naj se pogumno spoprimejo s problemom gobavosti na vseh področjih.

V tednu po prvi postni nedelji (od 12. februarja dalje) bodo, kot je že dolgoletni običaj, v Vatikanu duhovne vaje. Udeležil se jih bo tudi papež Pavel VI. Nagovore bo imel letos jezuit Carlo Martini, rektor papeškega bibličnega inštituta.

Sodišče v Savonijah je izreklo razsodbo v zvezi s škandalom nakupa montažnih hiš v Majanu, kjer so se nekateri podjetniki okoristili na račun obnove potresnega področja v Furlaniji. Bivši župan v Majanu Girolamo Bandera je bil zaradi izsiljevanja obsojen na sedem let in pol zapora, osebni tajnik bivšega vladnega komisarja za potresno področje Giuseppe Balbo zaradi istega prestopka na sedem let, odvetnik Romeo Pastrengo zaradi poskusa izsiljevanja na eno leto enajst mesecev pogojno, videmski prefekt Domenico Spaziante pa na 100.000 lir kazni, ker o vsej zadevi ni poročal.

Deset let po katastrofalnem potresu v dolini Belice na Siciliji živi prebivalstvo še vedno v bornih montažnih hišah. Zanj se je neprestano zavzemal za intervencijami in po sredstvih javnega obveščanja don Riboldi, ki je bil sedaj imenovan za škofa v majhni škofiji Acerra pri Neaplju. Njegovi nastopi mnogim mogočnejšem niso bili všeč, a so končno le prinesli svoje sadove. Sodnik Sciutta je izdal zaporno povelje za 13 funkcionarjev ministrstva za javna dela in zasebnih gradbenikov. Vsi so obtoženi, da so poneverili javne dokumente in državni denar ter se okoristili z gradnjo ljudskih stanovanj za prizadeto prebivalstvo.

Neznani teroristi so podtaknili ogenj v garaži avtomobilske družbe »Acotral« v Rimu, ki oskrbuje linije za Lacijem. Pri tem je zgorelo osem pulmanov.

Teroristi v Barceloni so na krut način umorili bivšega župana tega mesta Joaquina Viola Saureta in njegovo ženo. Potem ko so vdrli v stanovanje, so v spalnici na oba privezali peklenški stroj, ki ju je raztrgal po eksploziji. V Španiji je vedno več atentatov, kar povzroča splošno negodovanje zoper vladno ministrskega predsednika Suarezja, češ da je premalo odločna. Sicer pa, kako je v Italiji!

Msgr. Capucci je odpotoval iz Rima v Venezuelo. Po naročilu sv. očeta bo obiskal v državah Latinske Amerike skupine katoličanov vzhodnega obreda. Msgr. Capucci je izraelske oblasti obsodile na 12 let ječe, ker je baje prevažal orožje za Palestince. Po posredovanju sv. očeta so Capucci izpustili iz ječe vendar pod pogojem, da se ne vrne več v kakšno arabsko deželo na Bližnjem vzhodu.

Do hudih neredov je prišlo sredi prejšnjega tedna v mestu Tunis med splošno stavko. Bilo je okrog 40 mrtvih, nad 300 ranjenih in na stotine aretiranih. Vlada je za nered obdolžila voditelje edine delavske sindikalne zveze v Tuniziji.

Angolska vlada je podržavila radijsko postajo Radio Ecclesia. Tehniki morajo ostati na mestu, osebe pa, ki so pripravljale programe, so odpuščene. Vlada pravi, da je bila ustanovljena katoliška radijska postaja po dogovoru med portugalsko vlado in Vatikanom. Svobodna Angola pa se ne čuti vezana na ta dogovor.

Marksistična zloraba vere

Ze eno leto je moč ugotoviti veliko številno »verskih« konferenc in razgovorov, ki jih usmerjajo komunisti. Sredi lanskega aprila je zborovala »Mednarodna konferenca vernikov za mirovno cono Indijskega oceana« v mestu Tananarive na Madagaskarju. Priporočila je »razpustitev vseh inozemskih vojaških oporišč« kakor tudi »podporo boju ljudstev v Namibiji, Južni Afriki, Rodeziji, Džibutiju, otoku Reunion, Mauritius, Komorskih otokih itd.«

Tudi »Krščanska mirovna konferenca« (CCP), ki je v celoti podvržena Sovjetiji in je zato prišla na slab glas, se znova pojavlja. Oktobra lani je imela v Vzhodni Nemčiji pripravljeno srečanje pod vodstvom leningrajskega pravoslavnega metropolita Nikodima in je imela za temo »spodobnost kristjana in Cerkev, da se udeležujejo boja za pravične in človečanske družbene strukture«.

Vsako leto zboruje v Vzhodnem Berlinu »Konferenca katoličanov evropskih držav«. Aprila lani je ta konferenca sprejela »akcijski program v prid miru« in se zavzela za prekinitve »oboroževalne tekme«.

Velikega pomena pa je bila »Medverska konferenca«, ki je zborovala na pobudo patriarha Pimena v Moskvi v začetku lanskega julija. Ta »konferenca verskih osebnosti za trajen mir, razorožitev in pravične odnose med narodi« je zbrala 700 odposlancev iz vrst pravoslavne, katoličane, protestantov, judov, muslimanov, budistov, šintoistov, sikhov in drugih. Med drugim so poudarili pravico ljudstev, da se borijo proti fašizmu in ugotovili veselo dejstvo zopetnega zedinjenja Vietnama. Kot povračilo za dober potek te »konference« je prejel moskovski patriarh Pi-

men odlikovanje Rdeča zastava dela, »za njegovo krepko patriotično dejavnost v prid miru«.

Odveč je pripisati, da imajo udeleženci takih »konferenc« brezplačno oskrbo in potovanja in da se bo že zato našlo vedno dovolj kandidatov izmed vseh veroizpovedi, ki si bodo na ta račun želeli zastopni ogledati sovjetske zanimivosti in se dali pogostiti.

TOTALITARNA BREZVERSKA USTAVA

Nova ustava Sovjetske zveze, ki jo je oktobra lani enoglasno sprejel vrhovni sovjet, oznanja »svobodo vesti, tj. pravico priznavati se h kateri koli veroizpovedi, obhajati verske obrede in širiti brezverstvo«.

Kar zadeva »versko svobodo«, je njeno izvajanje vezano na pogoj »ustrezati ciljem izgradnje komunizma« (člen 47).

Člen 6 imenuje komunistično stranko »silo, ki vodi in usmerja sovjetsko družbo, osrednjo prvino političnega sistema ter vseh državnih in družbenih organizacij...« »Partija določa, pri čemer se nabhaja pod vplivom marksistično-leninističnega nauka, splošne perspektive razvoja družbe, smernice notranje in zunanje politike ZSSR... za zmago komunizma«.

Gleb Jakunin, ustanovitelj odbora za obrambo vernih, je protestiral pri Leonidu Brežnjevju in potem izdal naslednji poziv škofom krščanskih Cerkev:

»Nova ustava dela državo s pomočjo zakona za sredstvo, po katerem naj partija doseže svoje cilje. Ti pa so določeni po brezverski ideologiji leninističnega marksizma in zato nesprejemljivi za versko zavest verujočih državljanov.«

TUDI ZA TAKO CENO SE ŠIRI NAŠ TISK!

Vsem je bolj ali manj znano, s kakšnimi problemi se ubada naš tisk in kako ta najde pot med ljudstvo. V zvezi s širjenjem našega tiska, konkretno tednika »Katoliški glas« pa naj navedemo dogodek, ki nam vsem dá nekaj misliti.

Dušni pastir, silno skromen in prava dobričina, zamenja prošnje, da bi raznesli list po vasi do zvestih naročnikov. Od nikoder ni nobenega odziva. Pa se ponudi za to delo in se poda na pot njegova sestra sama in tedensko prinaša naročnikom list, ob vsakem letnem času in ob vsakem vremenu. Točna kot ura. Samo...

Nekajkrat se je zataknilo. Lista ni bilo na dom. Le kaj se je zgodilo? Ali je morda Zenica zbolela? Ne, vsega tega ni bilo. Zenica si ni enostavno upala na cesto, ker so ji stalno stali za petami vaški pobačniki in jo (načrtno ali nenačrtno, pod nekim »ukazom«) strahovali ter metali pod noge, tej »farski nadlogi« petarde. In to ne enkrat samkrat, ampak večkrat.

Zenica pa se kljub vsemu poda na pot in v svesti si odgovorne naloge donaja našim bralcem Katoliški glas. Ko se ji na tem mestu zahvaljujemo za njeno delo in njeno žrtve, pa ne moremo mimo, ne da bi obsodili početje vaških paglavcev in njihovega nespoštovanja do starejše žene.

PRICA S KRASA

Trinkov koledar

Točno ob koncu starega leta je izšel Trinkov koledar 1978. Do smrti je ta koledar urejal pok. prof. Rado Bednarik, po njegovi smrti je to delo prevzel Jožko Kragelj, odgovorno uredništvo pa dr. Stojan Brajša.

Letošnji koledar ima za uvod besede nadškofa A. Battistija na lanskem Dnevu emigranta v Čedadu. Uvodno mesto si ta govor zasluži, saj je bil nekaj edinstvenega v stoletni zgodovini beneških Slovencev. Odprl je novo stran v odnosih videmske Cerkev do vernikov v Nadiških dolinah.

Sledijo štiri sestavki slovenskih avtorjev, ki so vsi po svoje važni: predavanje Srečka Kosovela o Ivanu Trinku, Martina Jevnikarja Trinkova slovenska slovnica, umetnostnega zgodovinarja Emilijana Cevca članek o Štavbarju iz Škofje Loke v Beneški Sloveniji in pa Borisa Pahorja Utrinki po obisku v Reziji. S tem člankom sega Trinkov koledar tudi v dolino Rezije in tako razširi svoje zanimanje od Slovencev pod Matajurjem in v Terskih dolinah še na one v Reziji. Vsi štiri članki imajo dokumentarno in pričevalno vrednost.

Poleg tega sta v koledarju še dva spominška članka. Župnik iz Stoblanka Mario Laurencig je izpolnil 70 let in Bepič se ga spomni s toplim člankom. Ludvik Zorzut je bil velik prijatelj beneških Slovencev. Zato je na mestu spominški članek o njem ob njegovi smrti. Napisal ga je Tomaž Pavšič.

Ostale strani koledarja polnijo novice iz Slovenske Benečije, pravljice iz Rezije in drug drobšč. Pesmi je prispevala Ljubka Sorli. Naj posebej omenimo njeno zbornico recitacije »Beneški otroci svoji domovini«.

Koledar je vsekakor zanimiv za vsakogar, posebno še za tiste, ki jim je življenje v Slovenski Benečiji posebej pri srcu. Dobili se v slovenskih knjigarnah v Trstu in Gorici.

Postni govori po radiu v letu 1978

10. februarja: Jezusov poslovlilni govor (dr. Lojze Škerl).

14. februarja: Odhajam, da vam prostor pripravim (Jože Kunčič).

17. februarja: Verujete v Boga, tudi vame verujete (Franc Pohajač).

Moj lanski božič v Ugandi

Na božični dan 1977 je dr. Bernard Spacapan takole doživljal Gospodovo rojstvo:

Moram priznati, da je zame ta praznik tu kar prijeten. Toplo je, da ni sitnosti z oblačenjem. Natakem hlače in majico, pa sem v redu, in še najbolj eleganten v vsej okolici.

Božično vdušje sem si kar dobro ustvaril. Ze prejšnji teden sem začel misliti na jaslice, drevesce, pa tudi na doživljanje praznikov teh ljudi. S kolegom sva pripravila celo vrsto pobud tem ljudem za božič in novo leto.

Priredila sva večer verskih filmov, ki jih je kazal bližnji misijonar: stvarjenje človeka, Kajn in Abel, vesoljni potop. Pa je bila vse skupaj polomija. Prišli so otroci in odrasli od blizu in daleč. Večina je prvič videla film. Smejali so se in komentirali, tako da ni bilo nič razumeti. Verski razgovor po filmih je odpadel zaradi zmešnjave, ki je nastala.

Danes popoldne bi morali pripraviti nekaj prizorov odrasli in otroci. Pa izgleda, da ne bo nič, ker so še od večerj vsi pijani. Za te ljudi namreč pomeni praznik pižve in nič drugega. Pijejo neko smrdčico, napol gnilo mešanico, ki jih dobesedno zastruplja.

Tako sem se v teh razmerah bolj posvetil samemu sebi. Kipece za jaslice sem si izdeloval iz blata, naredil sem štalico, tudi drevesce sem si pripravil. Ob vsem tem delu sem poslušal kaseto božičnih pesni... Večkrat se mi je za trenutek za-

zdelo, da sem doma. Bil je prijeten občutek.

K polnočnici sem šel na 20 km oddaljeni misijon. Vse sem zelo globoko doživljal in je ta polnočnica zame res pomnilna višek božiča.

Bolniki so kar zadovoljni in pridni, za praznike smo jim kupili kravo, tako imajo boljše hrano za te dni. Na to zelo veliko dajo.

Prejšnji teden sem obiskal vso deželjo, ki spada pod našo bolnišnico. Bil sem prav na meji s Sudanom. Krasni kraji, a velika revščina in zapuščanost. Od tam ljudje nikoli ne pridejo do bolnišnice. S kolegom sva sklenila, da bova šla vsak mesec po en teden tjakaj, seveda če bo le mogoče.

Iz Gorice dobivam redno Katoliški glas in Planiko. Novice v Katoliškem glasu so zame prav zanimive, vse bolj kot prej doma. Ko berem o vseh organizacijah in pobudah, pri katerih bi bil gotovo zraven, če bi bil doma, se kar raznežim. Tedaj spoznam, kako globoko sem zakoreninjen v goriško skupnost.

Zadnjič ko sem dobil isti dan Katoliški glas in Planiko, sem se zaprl v sobo, čital in si navil kaseto Ljuzeta Slaka. Za nekaj časa sem bil pet tisoč kilometrov proč. Vendar je tu življenje zelo zanimivo, vsak dan prinese toliko novega, pa tudi neveselosti, da ni nikoli dolgočasno.

Vse skavte in skavtinja lepo pozdravljam.

Z GORIŠKEGA

»Bunker« v goriškem Avditoriju

Stalno slovensko gledališče je nastopilo 19. januarja v goriškem Avditoriju za igro Alvierra Negra »Bunker«. Alvierra Negro je furlanski učitelj v pokoju, ki je spisal že več dramskih del. Njegova dela kot tudi komedija v dveh dejanjih »Bunker« so spisana v furlanskem jeziku, v beneško narečje pa jo je prestavil Božo Zuanella.

SSG iz Trsta je igro uvrstilo v program ljudskega odra, ki ima namen, da nastopa po slovenskih vaseh naše dežele in da prinaša Slovencem na deželi kočček gledališke umetnosti. Seveda bolje je, če se ljudski oder predstavi s kakim lahkotnim delom, saj ljudje po vsakdanjih skrbeh radi pridejo na predstave, da se nekoliko spočijejo in se pri tem tudi zabavajo in nasmejajo, tako da grede domov zadovoljni.

Ljudski oder ni novost v tržaškem gledališču. Gledališki ansambel je že večkrat nastopil po vaških dvoranah predvsem z burkami Jaka Štoke, ki so vedno doživele velik uspeh, saj so prisrčni prizori, ki kažejo življenje tako kot pač je veselo in žalostno s svojimi dobrimi in slabimi stranmi, zato so gledalci pri srcu.

Ne vem, zakaj se je vodstvo gledališča odločilo za igro »Bunker«. Delo nam prikazuje najprej mirovni pohod, kjer pa pride zopet do konfliktov med tako imenovanimi »rdečimi in črnimi«, kar je na žalost v Italiji v zadnjih mesecih gola resničnost, ki pa ne more vzbujati smeha, ampak samo strah in zaskrbljenost. Nato se igra nadaljuje s prizorom v gostilni, domači hiši in pod milim nebom v bližini vojaških vaj. Pisec Negro je pač prikazal to, kar se dogaja danes v Italiji in da so še vedno fašistični prenapetosti, ki bi radi napravili »nov red« in da vojska oziroma vojaška oblast ne ve, kako naj bi se opredelila in koga bi podpirala in varovala.

Ne vem, če bo delo ugajalo gledalcem po naših vaseh, saj so Slovenci že naveličani gledati podobne dogodke iz resničnega življenja, ki jih vsak dan prinaša italijanska televizija. Starejši ljudje ne gledajo radi takih predstav, kajti imajo pred seboj še preveč živo tiste hude, temne čase iz druge svetovne vojne.

Zaradi tega mislim, da bi bilo boljše, če bi v bodoče vodstvo SSG bolj pretehtano izbiralo program za ljudski oder. Gotovo bi bile primernejše burke Jaka Štoke ali kako zabavno dramsko delo iz slovenske literature, pri katerem bi naši ljudje res uživali in se preserno nasmejali.

Igralci SSG iz Trsta so v četrtkovi predstavi v Avditoriju nekam površno podali svoje vloge razen Jožka Lukeša in Mire Sardočeve, ki se vedno zavzemata za vsako vlogo. Tudi beneško narečje je nekam šepalo. Mislim, da je igra napravila nekam hladen vtis na gledalce. Delo je režiral Jože Babič, ki si je zamislil tudi sceno.

Iva K.

★

Števerjan

Seja občinskega sveta. V petek 27. januarja se je sestel števerjanski občinski svet. Kot prvo točko dnevnega reda je odobril varianto del, ki so bila opravljena pri gradnji nove šole ter dela, ki so potrebna za ureditev predvsem zunanosti stavbe. Tehnična pojasnila je dal načrtovalec in vodja del inž. Bensa, ki je bil na seji prisoten.

Svet je nadalje odobril določila zakona Bucalossi, ki določa, da bodo morali graditelji novih stavb plačati občini vsoto za zgraditev infrastrukture in tudi morebitne razlastitve zemlje. Nadalje je sprejel ponudbo podjetja SAM iz Gorice, da bo opremila otroški vrtec z novim pohištvo. Za te stroške je občina prejela od dežele pet milijonov lir.

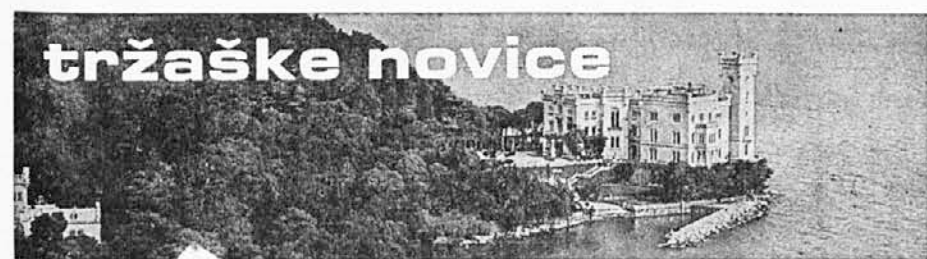
Kar se tiče imenovanja občinskega predstavnika v šolski okraj je svet po poročilu odbornika Terpina sklenil, da ne bo imenoval svojega predstavnika, ker se pridružuje bojkotu slovenskih staršev in organizacij, ki so zahtevale slovenski šolski okraj.

Glede hiše za onemogle, ki je na voljo najbolj revnim starim občanom, je svet pooblastil župana, da zaprosi deželo za opremo še nekaterih sob, istočasno pa je župan imenoval komisijo treh članov sveta, da sestavi pravilnik za omenjeni dom.

Pri točki »občinski proračun 1978« je župan povedal, da deželni kontrolni odbor proračuna ni odobril, kajti s 1. januarjem 1978 je stopil v veljavo zakon, ki določa, da se izdatki v letošnjem letu ne smejo povečati za več kot 7 odstotkov, če so občine pasivne. Zato bo moral števerjanski proračun znova v pretres.

Ob koncu dnevnega reda je bila ponovno poverjena psihopedagoška služba za osnovno šolo dr. Komacu iz Gorice.

Peter Urbanc

tržaške novice

Izjava Društva slovenskih izobražencev - Trst

Dne 28. decembra 1977 so jugoslovanski obmejni organi na bloku pri Fernetičih pisatelju Borisu Pahorju prepovedali vstop v SFR Jugoslavijo.

Kljub pomanjkanju utemeljitve vse kaže, da gre za povračilni ukrep, ker je bil pisatelj Pahor zastavljal svoj ugled Slovenstva, umetnika in svobodoljuba v obrambo zdaj že pomiloščenih sodnika Miklavčiča in časnikarja Blažiča, ki sta bila zaprta zaradi izpovedovanja svojih idej.

Zgodilo se je torej, da je zamejskemu Slovencu prepovedan vstop v matično domovino.

Ta ukrep krši neodtujljivo pravico do domovine, ki jo imajo člani istega naroda, pa naj živijo kjerkoli, še posebej pa nasprotuje helsinškemu načelom, o katerih zdaj razpravljajo v prestolnici Jugoslavije in ki se zavzemajo za svobodno kroženje ljudi in idej.

Ce ta načela veljajo za pripadnika vsakega naroda, veljajo vsaj v enaki meri za slovenskega pisatelja Borisa Pahorja, člana PEN kluba, podpredsednika evropske manjšinske organizacije, antifašista in nosilca enega najvišjih odlikovanj za slovensko svobodo: odlikovanje nacističnih uničevalnih taborišč.

Društvo slovenskih izobražencev v Trstu izreka pisatelju Pahorju svojo solidarnost in pričakuje od pristojnih forumov v matični domovini, da ponovno vzamejo v razmislek ukrepanje, ki ne more krepiti navezanosti zamejskega človeka na matično domovino.

V Marijinem domu, ul. Risorta 3 v Trstu bo v **nedeljo 5. februarja ob 17.30**

PUSTNA PRIREDITEV

Na programu je spevoigra »Vasovalci«, veseli prizor »Snubač« in bogat srečolov.

Zgodovinski večer v Trstu

Ze dolgo se nismo v Društvu slovenskih izobražencev v Trstu razhajali kakor zadnji ponedeljek, ki je bil posvečen pokojnemu pesniku, duhovniku Ladotu Piščancu. V besedi in sliki je vstal pred nami za veliko večino novo slovenski pesnik, ki bi zaslužil, da bi ga že mnogo prej spoznali.

Ko so nam pokazali sliko nagrobnega spomenika vsem pokojnim duhovnikom v Cerknem, takrat sem se spomnil na 80 drugih slovenskih duhovnikov, žrtev komunizma, pričevalcev resnice med zadnjo vojno. Cerkno ni osamljen primer, da sta morala težke in nasilne smrti na isti dan (1944) in za isto idejo svojega stanovskega prepričanja umreti kar dva domača duhovnika, kaplan Lado Piščanc, rojen 1914 v Barkovljah in kaplan Ludvik Sluga, rojen pri Sv. Luciji 1919.

Večina teh naših mučniških duhovnikov še danes ne počiva v blagoslovljeni zemlji kakor z njimi tisoči mladih Slovencev, ki so se po svoji vesti uprli hudobiji in zato končali pod strojnimi. Samo enemu se sedaj vrača dolžna čast, tržaškemu rojaku in pesniku Piščancu.

Na ta zgodovinski večer smo številni Tržani zvedeli, da bo revija »Mladika« s prvo številko tega leta začela objavljati pesniški dnevnik pokojnega Ladota Piščanca. Tako bo nehoti zopet zagorelo vprašanje »zakaj« in slišal se bo zopet zloglasni odgovor »je že kaj naredil«.

Bog skrbi za nas

DOZIVEL IN NAPISAL
† DR. FRANC BLATNIK

(3)

STRAH, DA VOJSKA ZAVOD ZASEDE

Zavod na Rakovniku pri Ljubljani je ves april 1941 sameval. Zaskrbljeni smo pričakovali, kdaj ga bodo italijanski vojniki zasedli.

Ce nismo k Bogu posebej molili, naj nam pomaga spraviti gojence pravočasno domov, predno se vojna začne in nam je kljub temu pomagal, moram priznati, da smo sedaj goreče prosili Marijo Pomočnico za varstvo v negotovi bodočnosti in smo njeno materinsko skrb tudi živo občutili.

Nekoga popoldneva zagledam skozi okno ravnateljske pisarne lep avto, ki je Privozil. Nervozno sem čakal, kdo bo prišel. Potrkajo in vstopijo trije visoki italijanski častniki, med njimi sam poveljnik »Grenadirjev iz Sardinije«, enota, ki je zasedla Ljubljano. Želeli so si ogledati zavod. Ljubljani sem jih spremljal po

Nad trideset let krije zemlja tisoče naših slovenskih bratov, ki naj bodo ob Ladotu Piščancu tudi v našem zamejstvu hvaležno počaščeni kakor so že počaščeni v slovenskem zdomstvu. Zanimivo je, kako počasi, a neizprosno se zožuje krog krščanskega obračuna, ki bo enkrat zajel vso Slovenijo in takrat bo sijal dan časti, sprave in odpuščanja nad vsemi mrtvimi in živimi. Ta veliki dan oznanjajo predvsem naši pobiti pesniki in duhovniki.

Udeležencem večera

Na pustni torek 7. februarja bo v Marijinem domu v Rojanu

PUSTNO RAJANJE

za otroke otroškega vrta in osnovne šole. Pričetek ob 15. uri.

Prva letošnja seja pokrajinskega sveta SSK

V petek 20. januarja je pokrajinski svet Slovenske skupnosti v Trstu imel svojo prvo sejo v tem letu. Na dnevnem redu so bila številna vprašanja, med temi pregled politično-upravnega stanja tržaške občine, pokrajinske uprave ter devinsko-nabrežinske občine.

Vse te tri krajevne uprave vodijo manjšinski odbori, ki so predložili proračune za tekoče leto 1978, a jih skrbi, ali bodo lahko odobreni z zadostno večino. Najbolj problematičen je položaj pokrajine in občine Devin-Nabrežina, kjer lahko pride tudi do komisarske uprave, če proračuni ne bodo odobreni, medtem ko tržaški občini je mandat že potekel in bodo meseca maja volitve za obnovitev občinskega sveta. Svet SSK je s tem v zvezi pooblastil izvršni odbor, da v skladu z zahtevami splošnega položaja določi smernice svojim izvoljenim predstavnikom v omenjenih upravah.

Glede ostalih vprašanj na dnevnem redu je svet vzel na znanje, da je bila končno umeščena vladna komisija za pripravo zakonskega osnutka za zaščito naše manjšine in da je nedavni bojkot volitev v okrajne in pokrajinske šolske svete popolnoma uspel in je tako prišla do izraza potrebna enotnost vseh slovenskih dejavnikov. Ker bodo krajevne uprave v kratkem pozvane, da imenujejo svoje predstavnike v okrajne šolske svete, svet SSK poziva vse okoliške občine s slovenskim prebivalstvom, naj v smislu stališča enotnega šolskega odbora bojkotirajo imenovanje svojih predstavnikov v šolske okraje in v pokrajinski šolski svet in pri tem poziva k solidarnosti tudi italijanske izvoljene predstavnike v omenjenih krajevnih upravah.

Na petkovi seji je svet SSK izvolil pokrajinskega svetovalca Bojana Brezigarja v izvršni odbor namesto Martina Breclja, ki je zadržan zaradi obveznosti vojaške službe. Končno je bil svet informiran o zadnjih stikih s strankami ustavnega loka glede nekaterih vprašanj, ki živo zadevajo slovensko narodnostno skupnost.

Društvo slovenskih izobražencev
in Slovenska prosveta - Trst
vabita na

PREŠERNOVO PROSLAVO

v Peterlinovi dvorani, Donizettijeva 3/I.
v ponedeljek 6. februarja ob 20.15

Spored: recitacije; mladinski zbor; podelitev nagrad Mladi oder in izid natečaja Mladike. Slavnostni govor: dr. B. Senčar.

praznih spalnicah in razredih z lepim novim pohištvo.

Ko pridemo do izhoda v pritličju, mi poveljnik reče: »Ti prostori so prelepi za vojake. Mi se bomo utaborili v gozdiču tu zadrž pod šotori. Vi pa pokličite dijake nazaj in nadaljujte s šolo, samo tole prvo sobo ob vhodu bi prosil, da jo prepustite meni. Tu bo moje poveljstvo. Tole novo pohištvo pa dajte kam drugam, ga je škoda, če bi ga vojaki pokvarili.«

Kar verjeti nisem mogel, kar sem slišal. Brž smo razglasili, da sta II. državna realna gimnazija in salezijanski konvikt na Rakovniku zopet odprta.

Na žalost pa so »Grenadirji iz Sardinije« ostali le par mesecev v Ljubljani; kmalu so jih premestili v Grčijo. Pri slovesu mi je poveljnik rekel: »Zdaj se bo začela za vas drugačna pesem, za nami pridejo fašisti.« Toda našega zavoda na srečo niso zasedli, ker sta gimnazija in konvikt bila v polnem teku.

Tu želim omeniti, da so se nam v prvih letih vojne večkrat približali posamezni italijanski vojaki, bivši gojenci naših šte-

Prireditev najmlajših skavtov in skavtini

V nedeljo 22. januarja je bila v Finžgarjevem domu na Opčinah prisrčna in uspešna prireditev, ki so jo oblikovali najmlajši člani tržaške skavtske družine. Volčiči in verice so imeli tokrat svojo drugo revijo, na kateri so nastopile skupine z Repentabra, s Kontovela (obe skupini sta se začeli udeleževati v tem delovnem letu), od Sv. Ivana, od Sv. Jakoba in iz Mačkoj. Vsaka je pokazala prizorček ali skeč, sodelovala pa je tudi dvorana, ki je bila polna staršev in prijateljev. Skupno je nastopilo skoraj 40 otrok, med katerimi je po sklepu žirije prejela »Zlato vrvice« skupina veric iz Mačkoj.

Veseli popoldan sodi v niz dejavnosti, ki jih je tržaški del Slovenske zamejske skavtske organizacije načrtoval na seminarju voditeljev in voditeljic 1. in 2. oktobra lani, o čemer smo že poročali, program pa je potem dobil dokončno obliko na raznih sejah vodstva.

Omeniti je treba vsaj vidnejše skupne dejavnosti, ki nekako izstopajo iz temeljnega, a običajnega dela po skupinah na tedenskih sestankih.

Precejšnjo živahnost so pokazali starejši člani in članice, ki so priredili več srečanj z razgovori, pomagali pa so tudi pri uresničevanju dejavnosti za mlajše.

Redno izhaja sedmi letnik mesečnika Jambor, ki je zdaj pred izidom četrte, februarske številke.

Glede verskega dela programa bi omenili, da so bile pred božičem tri duhovne obnove za tri starostne skupine v organi-

zaciji. Za to je poskrbel repentaborski župnik Tone Bedenčič, ki je 26. oktobra z uradnim dekretom ordinariata prevzel glavno duhovno vodstvo tržaških skavtinj. Člani organizacije so prisotni tudi v odboru, ki skrbi za prenovo med slovenskimi verniki na Tržaškem in v komisijah, ki pripravljajo škofijsko zborovanje.

Za razvedrilo in veselo razpoloženje so poskrbeli s temi pobudami: božično obdobjanje, skavtsko silvestrovanje, 15. januarja je bil smučarski izlet z avtobusom.

V nedeljo 29. januarja so imeli skavti in skavtinja na sporedu ocenjevalni pohod skupin izvidnikov in vodnic po mestu z izpolnjevanjem posebnega vprašalnika o tržaški zgodovini in o slovenski prisotnosti v mestu. Kot priprava na to je veljal tečaj o krajevni zgodovini, ki ga je imel za voditelje prof. Samo Pahor. Dež je preprečil glavni del popoldanskega sporeda, ki pa ga mislijo čimprej uresničiti. V bližnji prihodnosti pa so na sporedu še popoldansko pustno rajanje za najmlajše, večja skavtska kulturna prireditev in drugo. - ij

● Charles Salatka, ki je bil do sedaj škof v Marquette ob Gornjem jezeru (ZDA), kjer je 19. januarja 1866 umrl škof Baraga, je bil imenovan za nadškofa v mestu Oklahoma. Dokler sv. oče za Marquette ne bo imenoval novega škofa, bo škofijo upravljal kapitularni vikar Charles Strellick. Ta je pred kratkim obiskal Slovenijo in Baragove kraje.

Hotene nepravilnosti „Primorskega dnevnika“

Nedeljski Primorski dnevnik je 22. januarja objavil komentar k pismu, ki ga je bralec poslal Katoliškemu glasu. V tem pismu bralec naniza nekaj opazk na račun Primorskega dnevnika in o Kulturnem pismu iz Ljubljane. Tržaški dnevnik ima prav, ko trdi, da je nosila tržaška postaja vedno pečat demokrščanskih sil. Njena sigla je pač RAI in zato v malem odseva smernice italijanske radiotelevizije. Res je tudi, da se šele zdaj uveljavlja pravi pluralizem, to se pravi, da pri oddajah pride do izraza vsa pestrost političnih, verskih in splošno idejnih komponent naše družbe. Ljudje imajo razum in vest, zato naj presojajo.

V omenjenem komentarju pa so prišle do izraza hotene nepravilnosti, ki jih Primorskemu dnevniku očitamo:

1. Lekcija o pluralizmu gotovo ni iskrena. Primorski dnevnik se bere v Italiji in Jugoslaviji. To je pluralizem. Če imaš Katoliški glas v žepu, ko stopiš čez mejo, ti ga miličnik zapleni. Na tržaškem radiu ima Primorski dnevnik svojo oddajo. To je pluralizem. Mi vsi večkrat poslušamo ljubljanski ali koprski radio, a do zdaj smo vedno slišali samo en zvon. Ljudje naj sodijo, če stoji lekcija o pluralizmu na pravem mestu.
2. Bralec KG ne obsoja pluralizma, kakor bi se iz komentarja PD razumelo, zanj se celo jasno zavzema in pove, da načelno ni proti omenjenim oddajam na tržaškem radiu. Motijo ga v enem primeru neke ocene o slovenski Cerkv, v drugem pa dejstvo, da tudi ostali slovenski časniki nimajo svoje oddaje.
3. PD trdi, da tržaška postaja že itak poje po naročilu Katoliškega glasu, zato pač ni potrebno, da bi imel KG tam še svojo posebno oddajo. Pri tem PD zlonamerno posplošuje in lažno obvešča svoje bralce. KG je neodvisno in svobodno gla-

Za cerkev na Opčinah: družina Ghezzi v spomin tete Roze Furlan-Coretti 10.000; družina Dionisio v spomin očeta Amedea 10.000; Dolenc Marija za ogrevanje 10.000; družina Gruden v spomin moža in očeta Mirka 20.000; Simončič Antonija v spomin dragih staršev za ogrevanje 5.000; Planinšek Justina ob 13. obletnici smrti moža in očeta Mariota 20.000; Sosič-Skerlavaj 6.000; Karel Podobnik za potrebne 8.000; razni 26.800; Silva Sosič 3.000; Kuret v spomin pok. mame Furlan Kuret 50.000; Ivanka Dolenc 5.000; družina Berce ob obletnici smrti sina Dušana 20.000 lir.

Za Marijin dom v ul. Risorta v Trstu: Perat Anica ob deseti obletnici smrti brata Antona 25.000; Zuban Gallo Karla 50.000; Bavčar Olga 25.000; Vrh Pepca 100.000; Benedetti Ivanka 10.000; Costani Stefanija 20.000; Katalan Marta 45.000; Kravos Pavla 10.000; Parenzan Marija 20.000; Bolčič Antonija 8.000; M. J. 20.000; Perhava Marija 5.000; Sekli Marija 10.000; Kenda Marija 10.000 lir.

železnici na podlagi jugoslovanskih uradnih izkaznic, sem si od Zagreba naprej kupil vozni listek drugega razreda in stopil v oddelek, kjer je pri oknu sedel nemški vojak. Neprijetna družba, pa kaj sem hotel? Dal sem kovček na polico in sedel k vratom. Nihče več ni vstopil vso pot.

Popoldne pa je na neki postaji vlak ne navadno dolgo stal. Stopil sem na hodnik in odprl okno, da vidim, zakaj. Ob vlaku sem zagledal razvrščene može v zelenih uniformah.

Neki civilist pride k vlaku in me vpraša: »Kaj pa vi, g. dr. Blatnik, delate tukaj?« Bil sem v civilu, zato sem se čudil, da me kdo tam pozna. Povedal mi je, da je bivši salezijanski gojencec iz Murske Sobote.

Na vprašanje, kaj tam počne, je rekel: »Sem v srbski carinski službi.« - »Kaj je že tukaj pregled?« sem nervozno vprašal. »Da,« je rekel in dodal: »Nemci so že v vašem vagonu.«

Skočil sem v kupé s tako naglico, da je vojak postal pozoren; hitro sem odprl kovček kar na polici in segel po kuverti,

DAROVİ

Ob drugi obletnici smrti nepozabnega brata Viktorja Ban daruje sestra Marija za katoliški tisk in za obnovitev cerkve na Banah po 5.000, za skupnost Družina Opčine pa 10.000 lir.

Ana Žerjal in Neva Fonžari darujeta: za Marijin dom v Rojanu 50.000, za skupnost Družina Opčine in za misijone po 30.000, za Mladiko in sklad Katoliškega glasa po 20.000 lir.

Za skupnost Družina Opčine: Marija Žagar v spomin Stefanije Križmančič 5.000; v spomin iste Ema Križmančič, Bazovica, 5.000; Marija Leban (gostilna) namesto cvetja na grob Maksa Kralja iz Trebč 5.000; v spomin Nika Kosmača darujejo vaščani iz Boršta in Zabrčca 100.000; Antonija Grgič, Bazovica 114 v spomin svojih bratov 5.000; družina Edi Zupančič, Bazovica, 5.000; Marija Spera, Torre del Greco (Napoli) 5.000 lir.

Za kapelo p. Leopolda v Domju: družina Mačinič, Domjo 20.000; N. N., Domjo 10.000; Marija Martelanc, Trst 3.000; N. N., Trst 5.000; Olga Valetič, Trst 5.000; N. N., Trst 20.000; družina Valetič, Trst 5.000; N. N., Trst 10.000; F. S., Trst 10.000; N. N., Rojan 2.500; N. N., Trst-Sv. Ivan 50.000; Justina Vatta, Trst-Sv. Ivan 5.000; N. Žerjal, Trst-Sv. Ivan 2.000; msgr. Marjan Zivic, Bazovica 30.000 lir.

Za Slomškov dom v Bazovici: Marija Križmančič v spomin Alberte Križmančič 10.000; Pavla Ražem 10.000; Ivanka Knez iz Barkovelj 10.000; verska skupina iz Trsta 20.000 lir.

Za cerkev v Bazovici: Pierina Žagar v spomin Angela Žagar in Gabrijela Kralj 5.000; Marija Marc 10.000; Marija Ražem 10.000; Zora Presl 10.000; Mahnič Smotlak 10.000; Svetko Križmančič 5.000; Leban Marija 2.000; Mahnič Karolina 10.000; Marija Marc v spomin Stefanije Križmančič 2.000; N. N. 10.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Albina Košuta namesto cvetja na grob Matija Sedmaka 5.000 lir.

Za cerkev v Boljuncu: N. N. iz Boljunca 10.000; N. N. 10.000; Boneta Sergij in Graziella ob krstu prvorojenke Valentine 10.000; N. N. iz Boljunca 10.000; N. N. 10.000; N. N. iz Boljunca 10.000; N. N. iz Boljunca 20.000; Korošec Uršula iz Boljunca 10.1.000; N. N. 10.000; Mauri Selma iz Boljunca 403 10.000; Mauro Olga iz Boljunca 59 30.000; Vodopivec Vittorio iz Boljunca 384 5.000; Mihelčič Marija ob 50-letnici svoje poroke 10.000; N. N. 10.000; Žerjal Nives iz Boljunca 211 10.000; N. N. 10.000; N. N. iz Boljunca 10.000; N. N. 10.000; N. N. namesto cvetja na grob Angela Cunje 5.000; Bratina Stefi in Mario iz Boljunca 378 namesto cvetja na grob Angela Cunje 10.000; namesto cvetja na grob Angela Cunje darujejo Pečenik Olga iz Boršta 5.000, njena hči Biagini Aurelia iz Trsta 5.000 in hči Zobec Alma iz Boljunca 274 5.000; v spomin pok. Angela Cunja daruje družina Salvi Germano iz Boljunca 318 15.000; Slavec Stana z družino iz Boljunca 318 namesto cvetja na grob Angela Cunje 10.000; skupina boljunskih žen namesto cvetja na grob Angela Cunje 17.000; Bernarda, Aldo in Neva Stefančič v spomin na pok. Angela Cunja 30.000; N. N. iz Boljunca 50.000 lir.

Za Mladinski dom Boljuncu: N. N. iz Boljunca 10.000; Korošec Uršula, Boljuncu 10.1.000; ob 50-letnici poroke Mihelčič Marija iz Boljunca 115 10.000; N. N. iz Boljunca 2.000; Bratina Stefi in Mario, Boljuncu 378 namesto cvetja na grob Angela Cunje 10.000; Bernarda, Aldo in Neva Stefančič v spomin na pok. Angela Cunja 20.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

da bi jo kako skrli, pa se vojak oglasi: »Haben Sie was zu verstecken?« (Bi radi kaj skrili?). Če mu rečem, da ne, sem si mislil, pa vidi, da skrivam, bo narobe; boljše bo, da tvegam in kaj priznam. »Jawohl!« (Da) sem rekel. »Geben Sie her« (Dajte sem), je dodal. Izročil sem mu kuverto. Položil jo je na sedež in se nanjo usedel.

Komaj sem se pa tudi jaz usedel, je že prišel pregled. Najprej vprašanje, koliko denarja imam. Moral sem pokazati denarico in kar je bilo v njej. Nato pregled kovčka. Vojaka niso nič vprašali. Ko so odšli, me je pa začelo skrbeti, če mi bo mož denar vrnil. Vrnil ga je in lepo sem se mu zahvalil.

V tisti stiski nisem prav nič mislil na Boga in na molitev, pa mi je Bog čudovito pomagal. Ko je bila nevarnost mimo, sem se pa le znašel in se Bogu in Mariji zahvalil za tako očividno pomoč.

Denar sem varno prenesel in dal polovico beograjskemu nadškofu dr. Ujčiću, drugo polovico pa ohranil za potrebe po kolonijah. (Drugič naprej)

V nedeljo 5. februarja ob 16. uri bo v Katol. domu v Gorici VESELO PUSTOVANJE

Nastopile bodo skupine mladih z glasbo in humorjem. Deloval bo bar za vsakogar. Vstopnina 1.000 in 500 lir.

Prireditve za katoliški tisk v Gorici

Vreme zadnje nedelje ni bilo nič kaj vabljivo, da bi človek zapustil hišo, pa se je vendar nabralo v dvorani Katoliškega doma lepo število prijateljev katoliškega tiska. Vsi, ki so prišli, jim ni bilo treba biti žal, da so odšli zdoma. Doživeli so prijeten večer, ki sprosti duha in razveseli srce.

Uvodno besedo je imel glavni urednik »Katoliškega glasa« dr. K. Humar. Spomnil se je 90-letnice dr. Stojana Brajše, ki je bil vnet časnikiar in se je vzgledoval ob dr. Mahničju, borcu za katoliško načelnost in brezkompromisnost. Ob njem naj bi se zgedovali tudi mi. Potem je dr. Hu-

PROSVETNO DRUŠTVO »PODGORA« priredi v nedeljo 5. februarja ALEGORIČNI VOZ

v ponedeljek 6. februarja zvečer pa v farni dvorani

VESELO PUSTOVANJE s pestrim sporedom

mar omenil nedavno umrlega dr. Rudija Klinca, ki je tudi v življenju veliko napisal v službi verskega in katoliškega tiska med nami. Nazadnje je pohvalil novi rok, zlasti iz laičkih vrst, ki zavzeto pomaga pri katoliškem tisku.

Sledila je spevoigra »Vasovalci«, ki so jo podali člani pevske skupine od Novega sv. Antona v Trstu. Ob spremljavi glasbil se je na odru odvijala preprosta zgodba, vsa prepletana z našimi najbolj pevnimi ljudskimi pesmimi. Občinstvu je bila spevoigra zelo všeč in so nastopajoče nagradili z burnim aplavzom. Vsa skupina res zasluzi vso pohvalo, saj so v svojem idealizmu gostovanje nudili brezplačno. Po nastopu so se zbrali na zakusko v mali dvorani Katoliškega doma, kjer je pesem sledila pesmi ob sproščnem veselju.

Tudi sročolov je uspel. Bile so prodane vse srečke. Vsem, ki so ga pripravili ali pri njem sodelovali, naj Bog povrne, saj je vsa prireditelj šla v podporo utrditvi in rasti božjega kraljestva med nami.

V nedeljo 5. februarja ob 19. uri bo v prosvetnem domu »Anton Gregorčič« v Standeržu nastop domače dramske skupine z Nušičevo komedijo

ANALFABET

in šaljivimi prizori.

Seja med deželno SSK in SKGZ

V ponedeljek 31. januarja sta se v Gorici sestali delegaciji deželnega sveta Slovenske skupnosti in Slovenske kulturno-gospodarske zveze. Obravnavali sta vse glavne probleme, ki zadevajo Slovence v Italiji. Še posebej sta poglobili izvajanje Osimskih sporazumov, delovanje rimske komisije za zakonsko zaščito, vprašanje samostojnega šolskega okraja ter problem slovenskega radia in bodoče televizije.

Občni zbor društva »F. B. Sedej« v Števerjanu

V soboto 21. januarja je imelo SKPD »F. B. Sedej« svoj XII. občni zbor. Prisotnih je bilo veliko ljudi, zlasti mladih. Poleg teh so bili navzoči še števerjanski župan Stanislav Klanjšček, odbornik Ciril Terpin, domači župnik Anton Prinčič, predsednik ZSKP dr. Kazimir Humar ter predsednik SSO dr. Damjan Paulin.

Pozdravil je predsednik Simon Komjanc in podal daljše poročilo, v katerem je orisal delovanje društva. Blagajniškemu poročilu je sledilo še tajniško o podrobnem delu društva v zadnjih dveh letih.

Veliko truda je števerjanska mladina vložila v zamejska festivala, ki sta bila zadnji dve leti v Formentinijevem parku v Števerjanu. Poleg tega je društvo organiziralo razne prireditve kot so npr. mlaklževanje, božičnica, recitali, priložnostna akademija ob odkritju doprsnega kipa nadškofa Sedeja, razni kulturni in družabni večeri ter izleti. Poleg prireditev, ki jih je imelo društvo doma, so števerjanske skupine kot mešani cerkveni zbor, mladinski zbor, ansambel Lojzeta Hledeta in

Veseli števerjanski fantje sodelovale na raznih kulturnih manifestacijah in praznikih izven Števerjana.

Ko je bila dana razrešnica staremu odboru, so sledile volitve novega. Za predsednika je bil izvoljen z večino glasov Simon Komjanc, ki se je zahvalil za izkazano zaupanje. Odbor sestavljajo še: Simčič Zvonko, Černic Anka, Klanjšček Cvetka, Mužina Mirko, Maraz Ivan, Beretta Robert, Pintar Aleš, Gravnar Nives, Maraz Dario, Hlede Edi, Jakin Marij, Komjanc Marko, Damjana Fattore, Claudio Fattore, Skorjanc Marko, Černic Marko, Lango Marino, Marega Alojz in Humar Stefan.

Ljudski radio Gorica

S poskusnimi oddajami je začela nova svobodna radijska postaja, ki nosi ime Ljudski radio Gorica (Radio populare Gorizia). Začasno oddaja od 18. do 20. ure vsak dan na kratkih valovih 98 Mherzov. Oddaje v slovenščini so od 19.35 do 20. ure. V prihodnjih dneh so na sporedu naslednje slovenske oddaje:

Petek 3. febr.: Poroča PD »F. B. Sedej«, Števerjan, II. del.

Sobota 4. febr.: Ob stoletnici pesnika Otona Župančiča.

Nedelja 5. febr.: Za veseli pust. Poskočne pesmi in vesele misli.

Ponedeljek 6. febr.: Mladinska oddaja. Zima in njene radosti.

Torek 7. febr.: Poskočne pesmi za veseli pust.

Sreda 8. febr.: Verska misel za uvod v postni čas.

Četrtek 9. febr.: Ob Prešernovem dnevu.

Petek 10. febr.: Iz naših revij in časopisov.

Napadli so duhovnika

Duhovnik Mario Vatta, star 40 let, je sredi Trsta postal žrtev napada s strani treh pobalinov, ki so ga, ko je zapuščal svoje stanovanje, brutalno pretepli in pustili napol nezavestnega v hiši, kjer prebiva. Prekinili so tudi telefon. Ko je napadeni duhovnik prišel k sebi, je obvestil policijo. V svoji izjavi je dejal, da mu je eden napadalcev zagrozil, da gre za opomin, ker pomaga »rdečim uzišalcem« mamil. Dejansko omenjeni duhovnik sodeluje pri centru za pomoč drogiranim osebam.

DAROVI

Za sklad Katoliškega glasa: Antonija Simončič v spomin dragih staršev 5.000; Kristina Mazora v počastitev spomina dr. J. Vrtovca 20.000; Mirko Brezigar, Vicenza, 7.000; Ivan Blažič, Gorica, 3.000; F. Bonča, Anglija, 3.050; msgr. Jože Jamnik, Boršt, 5.000; Ivan Saje, Francija, 42.150; Minka Kette v spomin dr. J. Vrtovca 10.000; N. N., Sovodnje, 2.000; Ivanka Sancier, Trst, ob obletnici smrti msgr. Salvadorija 5.000; Marija Antonič, Devin, 2.000.

Za Katoliški tisk: dramska skupina »Vasovalci« iz Trsta 30.000; N. N., Riva Piazzetta, Gorica, 2.000; N. N., Gorica, 2.000; Francka Remec 2.000 lir.

Za Alojzjevišče: družina Bitežnik namesto cvetja na grob dr. J. Vrtovca 40.000; N. N. v spomin istega 5.000; Marija Pavlin v spomin rajne mame 12.500 lir.

Za Zavod sv. Družine: v počastitev spomina dr. Josipa Vrtovca dr. Igor Franko 50.000 lir.

Namesto cvetja na grob dr. J. Vrtovca daruje Slavko Bratina za Alojzjevišče 20.000, za cerkev sv. Ivana v Gorici pa 10.000 lir.

Milka Goričan, Gorica: za slovensko duhovniško pri Sv. Ivanu v Gorici, za katoliški tisk, za Katoliški dom, za Zavod sv. Družine, za goriške skavte in za brate v Beneški Sloveniji po 5.000 lir.

Za Pastirčeka: Marijina družba, ul. Risorta 3, Trst, 100.000; N. N., Trst, 100.000.

Za žrtve potresa v Beneški Sloveniji (po g. Gorkiču): Kristina Abram 10.000; N. N. 10.000; N. N. 10.000; N. N. 50.000; darovi iz Trsta 80.000 lir.

OBVESTILA

Redni občni zbor ZSKP bo v ponedeljek 13. februarja v mali dvorani Katoliškega doma. Začetek ob 20. uri. Na dnevnem redu so običajna poročila in volitve predsednika ter nadzorstva.

SŽ Olympia bo igrala v soboto 4. februarja doma proti moštvi Ginnastica Spilimberghese. Tekma bo v telovadnici na Kornu in se bo pričela ob 18. uri.

Slovenski kulturni klub v Trstu vabi v soboto 4. februarja na pustovanje z nagrajevanjem za najlepše maske. Začetek ob 19. uri.

Društvo »Narodna in študijska knjižnica« bo imalo XI. redni občni zbor v torek 14. februarja ob 18. uri v čitalnici »Primož Trubar«, ul. sv. Frančiška 20, Trst. Na sporedu je poročilo o delovanju NSK v letu 1977 zlasti v zvezi s 30-letnico njenega obstoja, odobritev poročil, obračuna in proračuna ter izvolitev novega odbora.

Slovenska prosveta v Trstu sporoča, da bo redni občni zbor članov in včlanjenih društev v torek 21. februarja ob 20. uri na sedežu organizacije v ul. Donizetti 3.

Šport

Olympia - ASFJR 3 : 1 (8 : 15, 15 : 12, 15 : 6, 15 : 11)

Četrto kolo deželnega odbojarskega prvenstva je prineslo nov par točk goriški Olympiji, ki jih ima tako šest in zaseda drugo mesto na lestvici. V soboto 28. januarja je slovenska šestka nedvomno zasluženo zmagala, saj je bila razlika na igrišču precej jasna, vendar pa ne moremo trditi, da je naša ekipa tudi prepričala.

Tudi v soboto, kot že sedem dni prej v Trstu, so naši težko »vzgali«. Gostje iz Čedadada so si brez posebnih težav osvojili uvodni set zaradi številnih napak domačih igralcev. Vzrok tega je treba iskati predvsem v nezanesljivem sprejemu, kjer je osnovnega pomena prav hladnokrvnost in prizadevnost.

Na srečo so olympijci razmeroma hitro reagirali z budnostjo na polju. Sledila sta dva dobra seta, v zadnjem nizu pa je borbenost naših že spet občutno padla, vendar pa ne toliko, da bi izpustili iz rok rezultat, ki je bil dejansko že odločen. Zdaj ima Olympia še teden dni časa, da popravi napake, ki so prišle do izraza v zadnjih nastopih.

To soboto se za naše goriške odbojkarje začne pravi vroči teden, saj bodo morali kar trikrat braniti svoje barve v pičlih osmih dneh.

Za Olympio so igrali: Klanjšček, Pavletič, Spacapan, Černic, Tommasi, Lavrenčič, Cotič Marko in Stefan, Soban.

Rivignano - Hrast 3 : 1 (8 : 15, 15 : 11, 15 : 8, 15 : 4)

V četrtem kolu 2. ženske divizije je ekipa Rivignano v gosteh premagala domačo ekipo Hrast iz Doberdoba. Prvi set so domačinke hitro in uspešno zaključile. Nato se je igra zataknila in na našem polju je zavladalo neugodno vzdrušje, zaradi katerega se je stanje hitro poslabšalo. Tekma je prešla v roke nasprotnic, ki so kritično razpoloženje nemudoma izrabile in tudi zmagale.

Za Hrast so igrali: Luisa in Radica Gerget, Suzana Gerget, Marija in Franka Jarc, Laura in Rosana Lavrenčič, Marušič in Devetta Ivanka.

Za kmetovalce

Prispevki za popravilo stanovanjskih prostorov

Kmetovalci, ki nameravajo v svoji hiši izvesti le manjša dela, imajo možnost napraviti prošnjo za dodelitev denarnega prispevka v višini največ 400.000 lir v nižinskem ali gričevnatem svetu in do največ 500.000 lir v goratih področjih.

Prošnjo je treba predložiti do 28. februarja. Prošnjo je treba napisati na kolokovanem papirju za 1.500 lir. Z njo je treba predložiti družinski list, iz katerega je razvidno, da je prosilec kmetovalec, potrdilo o stalnem bivališču in pa predračun (tj. podrobni seznam del z merami in stroški posameznih postavk).

Neposredni obdelovalci, člani sindikata, se za vse usluge lahko obrnejo na urade Zveze neposrednih obdelovalcev v Trstu, ul. Roma 20, tel. 61494. - E. Z.

»KATOLIŠKI GLAS« V VSAKO SLOVENSKO DRUŽINO!

Casnikarski programi ob nedeljah: Poročila ob 8., 12., 19.; kratka poročila ob 11., 14.; novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 11., 14., 19.15. Ob 8.30 kmetijska oddaja, ob 9. sv. maša.

Casnikarski programi od ponedeljka do sobote: Poročila ob 7., 10., 13., 15.30, 19. Kratka poročila ob 9., 11.30, 17., 18. Novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 8., 14., 19.15.

Spored od 5. do 11. februarja 1978

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Oddaja o Benečiji. 10.15 Vedri zvoki. 10.30 Danes obiščemo Valerišče. 11.05 Mladinski oder: »Piščalka za na luno«. 11.35 Nabožna glasba. 13.00 Ljudje pred mikrofonom. 13.20 Poslušajmo spet. 15.00 Nedeljsko popoldne.

Ponedeljek: 9.05 Pevci in ansambli. 9.30 Kako so jele naše nuonote. 10.05 Koncert. 10.30 O ženski stvarnosti v literaturi. 12.00 Poslušali boste. 13.15 Slovenski zbori. 13.35 Od melodije do melodije. 14.10 Mladina. 15.00 Glasbeni ping pong. 16.30 Glasba za najmlajše. 17.05 Operne enodejanke deželnih avtorjev. 18.05 Cas in družba. 18.20 Klasični album.

Torek: 9.30 Naši nepoznani znanci. 10.05 Oddaja za otroški vrtec. 10.15 Koncert. 10.35 Narečno izrazoslovje v delih Fulvia Tomizze. 13.15 Zborovska glasba. 14.10 Mladina. 14.20 Motivi iz filmov in revij. 15.35 Top lestvica. 19.30 Čudoviti otroški svet. 17.05 Poje altistka Marta Valetič. 18.05 Pravoreče. 18.20 Klasični album.

Sreda: 9.05 Skladatelj dirigira. 9.30 Prebrana in zdravje. 10.05 Koncert. 10.45 Oddaja za prvo stopnjo osnovne šole. 11.00 Ljudje in dogodki. 12.00 Ljudsko izročilo Slovencev v Italiji. 12.10 Pojmo po naše. 13.15 »Števerjan 77«. 14.10 Mladina v zrcalu časa. 14.10 Kličite Trst 31065 16.30 Otroci pojo. 17.05 Glasba na Prešernove pozicije. 18.05 Ivan Pregelj: »V Emavsa«. 18.35 Glasbena panorama.

Četrtek: 9.05 Zlate plošče. 9.30 Mali oglasi. 10.05 Koncert. 10.45 Oddaja za šole. 11.05 Družina v sodobni družbi. 13.15 Pevsko tekmovalstvo Seghizzi. 14.10 Mladina. 15.35 Kaj je novega v diskoteki. 16.30 Odprimo knjigo pravljice. 17.05 J. Haydn: »Londoners Triose«. 18.05 Slovenska književnost v Italiji. 18.20 Klasični album.

Petek: 9.05 Lahka glasba raznih narodov. 10.05 Koncert. 10.35 Rojstna hiša naših velmož. 11.00 Oddaja za srednjo šolo. 12.00 Na sporedu je opera. 13.15 Cecilijanka 77: Mešani zbor Rupa-Peč in moški zbor Fantje izpod Grmade. 14.10 Mladina. 14.20 Veliki izvjalci. 15.35 Postni govor. 16.30 Otroški vrtljak. 17.05 Deželni skladatelj. 18.05 Kulturni dogodki in deželi. 18.20 Klasični album.

Sobota: 9.05 Motivi na temo. 9.30 Pregovori tedna. 10.05 Koncert. 10.30 Kulturno pismo. 13.15 Slovenske ljudske pesmi. 13.35 Izbor iz operet. 14.10 Mladina. 14.20 Gremo v kino. 15.00 Tekmujte s Petrom. 16.30 Svet okoli nas. 17.05 Mi in glasba. 18.05 »Pesnik«, radijska priredba. 18.45 Vera in naš čas.

Širite „Katoliški glas“

ZAHVALA

Zahvaljujemo se vsem, ki so z nami sočustvovali ob grenki izgubi

Prim. dr. JOSIPA VRTOVCA

Posebna zahvala prof. Barnabi, njegovim asistentom in osebju bolnišnice Sv. Justa. Iskreno se zahvaljujemo gospodu nadškofu msgr. Cocolinu za zadnji blagoslov. Hvalični smo za pogrebne svečanosti predvsem msgr. Francu Močniku, p. Rihardu, p. Cirilu, p. gvardijanu, gg. Marjanu Komjancu, Bratini, Viktorju Kosu, Mirku Mazori, Bresanu, župniku od Sv. Roka Ruggeru Dipiazza in vsej ostali prisotni duhovščini. Prav tako se zahvaljujemo požrtvovalnim sestram Čudodelne svetinje, Zavoda svete Družine, Notre Dame in sestram Div. Providenza. Prav prisrčno se zahvaljujemo tudi krvodajalcem.

Gorica, 29. januarja 1978

ZAHVALA

Ob izgubi naše drage mame, none in pranone

Marije Vizintin vd. Tomsič

se zahvaljujemo vsem, ki so z nami sočustvovali, se je spomnili v molitvah, jo pospremili na zadnji poti ter darovali cvetje in v dobre namene. Posebej se zahvaljujemo župniku M. Komjancu za opravljene pogrebne obrede.

Sinovi Dominik, Franjo in Pepič z družinami ter ostalo sorodstvo

Sovodnje - Savona, na dan pogreba 30. januarja 1978

ZAHVALA

Zahvaljujem se najprisrčneje vsem prijateljem in znancom, ki so se me na kateri koli način spomnili ob moji devetdesletnici, posebno pa SKPD »Mirko Filej«, pevskemu zboru Rupa-Peč, PD »Podgora« za tako uspešni priveditvi v Katoliškem domu v Gorici in v župnijski dvorani v Podgori.

Stojan Brajša

Prvi postni govor po radiu Trst A bo v petek 10. februarja ob 15.35. Imel ga bo dr. Lojze Škerl: »Jezusov poslovilni govor«.

IZSEL JE »PASTIRČEK« ŠT. 5 Poverjeniki ga dobijo na običajnih mestih.

Hotel Bled, Rim sprejme v službo sledeče osebe: dekle ali mladeniča za pisarniško delo; zaželeno je znanje hotelskega poslovanja in tujih jezikov; dekle ali mladeniča, zmožnega vodenja hotelske restavracije z znanjem jezikov. Ponudbe na naslov: Hotel Bled, via S. Croce in Gerusalemme 40, 00185 Roma, tel. (06) 777102; v petek popoldne in ob sobotah po telefonu tudi na številko (040) 212042.

Ob nenadomestljivi izgubi

BOŽE ČERNIC

izrekajo ravnateljica, kolegi profesorji in pomožna osebja liceja »France Prešeren« v Trstu njenemu možu prof. Ivanu Černicu iskreno sožalje.

Prav tako izrekajo ob težki izgubi žene Bože prof. Ivanu Černicu iskreno sožalje starši in dijaki klasičnega liceja »France Prešeren«.

Trst, na dan pogreba 31. januarja 1978

Ob nenadomestljivi izgubi

BOŽE ČERNIC

se žalovanju svojcev pridružujejo kolegice in kolegi iz časnikarskega in programskega oddelka ter napovedovalci in sodelavci radia Trst A.

Trst, 29. januarja 1978

Ob smrti žene

BOŽE ČERNIC

izreka Društvo naravoslovcev in tehnikov svojemu odborniku prof. Ivanu Černicu občutno sožalje.

Trst, 30. januarja 1978

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 100 lir, osmrtnice 150 lir, k temu dodati 14 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo